

Fra Vatroslav FRKIN

KNJIŽNICA
FRANJEVAČKOG
SAMOSTANA
U VUKOVARU

Red Manje Braće utemeljio je 1209. godine Sv. Franjo Asiški. Papa Honorije III. službeno je potvrdio Pravilo 1223. godine. Otada se franjevci brzo šire po Europi pa u 13. stoljeću dolaze i u ove naše krajeve.¹

Na području Vukovarske i Srijemske županije franjevci se pojavljuju tek početkom 14. stoljeća.² Vukovarsko područje u 16. i 17. stoljeću pastoriziraju franjevci provincije Bosne Srebrene koji su jedini i ostali za vladavine Turaka na ovom području.³

“Neposredna povezanost franjevac a s Vukovarom počinje za vrijeme turske vladavine, a posebno je izražena u 17. stoljeću preuzimanjem župa u Lazama, Nijemcima i Bapskoj i vršenjem dušobrižničke službe na cijelom tom području. I posve je naravno i opravdano da su oslobođenjem Vukovara ispod turske vlasti 1687. godine kao upravitelji župe došli u Vukovar”.⁴

---

1 Cvekan, Paškal, *Vukovar i Franjevci*, Vukovar, 1980., 41-42.

2 Nav. dj., 42.

3 Nav. dj., 46-50.

4 Nav. dj., 50.

Vukovarska rezidencija

Početakom 18. stoljeća franjevci iz Bača borave u Vukovaru dok konačno 1723. godine prvi predstojnik vukovarske rezidencije postaje o. Marko Dragojević. Dragojević postaje 23. svibnja 1730. godine prvim gvardijanom u Vukovaru, a vukovarska rezidencija postaje punopravnim samostanom Franjevačkog reda u provinciji Bosne Srebrene.⁵

O počecima današnje samostanske knjižnice ne govori ništa glavni povijesni izvor, a to je *Kronika vukovarskog samostana*. Ipak o postojanju knjižnice govore tri tiskana djela:

1) S. GIROLAMO. *La vite de Santi Padri*. In Venetia, 1688

Na naslovnom listu je latinski zapis koji glasi: "Spectat ad Residentiam Vukovariensem".

Znademo da je za novi zidani samostan postavljen temeljni kamen 24. lipnja 1723. godine.⁶ O. Marko Dragojević, vukovarski predstojnik (1719-1726. i od 1729-1730. godine)⁷ kroz četiri godine, tj. od 1723-1727. godine postavlja temelje čitavoj zgradi budućeg samostana.⁸

Nasljednik o. Marka Dragojevića je o. Mihael Paunović koji kroz tri godine (1726-1729.) osposobljava zapadno krilo samostana za stanovanje, pa su se braća mogla sastati već 24. lipnja 1727. godine na zajedničkom ručku u blagovaonici.⁹ Od 1719. godine pa do 1730. godine¹⁰ vukovarska zajednica ima naslov rezidencija.

2) RABESANO, Livio. *Cursus philosophicus*. Venetis, 1664

Ovo djelo na naslovnoj stranici ima zapis: "Ad usum P. Michaelis Paunovich". Ispod toga je dodano: "Dono dedit Residentiae Valcovariensi".

Ovo bi bio najstariji zapis koji govori da je o. Mihael Paunović svoju knjigu poklonio rezidencijskoj knjižnici u Vukovaru. To se vjerojatno zbilo između 1726-1729. godine kada je Paunović bio predstojnik franjevačke vukovarske rezidencije.

5 Nav. dj., 56.

6 Nav. dj., 58.

7 Nav. dj., 56.

8 Nav. dj., 59.

9 Nav. dj., 59.

10 Nav. dj., 55.-56.

3) RABESANO, *Livio. Cursus philosophicus*. P. 2. V. 1. Venetiis, 1672.

Pri dnu naslovnog lista P. 2. V. 1. je zapis: “Dono dedit Residentiae Valcovariensi”. Po rukopisu mi se čini da se ovim djelom služio o. Mihael Paunović i da ga poklanja rezidencijskoj knjižnici.

Dakle, ova spomenuta tri djela sa zapisima svjedoče da franjevci u Vukovaru imaju knjižnicu već između 1719. i 1730. godine.

Fra Vatroslav Frkin
**Knjižnica
Franjevačkog
samostana
u Vukovaru**

Vukovarski samostan

Prvi vukovarski gvardijan je bio o. Marko Dragojević od 1703.-1733. godine. Njega je naslijedio o. Antun Bibić, rodom iz Vukovara koji 1733. godine postaje gvardijanom u Vukovaru.¹¹ Knjižnica ima već određeni broj knjiga. Sam Bibić nabavlja 1734. godine veliko djelo Fortunata Hubera *Menologium ab Minoritici instituti usque ad moderna tempora*. Monachii, 1698.

Na drugom slobodnom listu Bibić je zapisao: “Liber Conventus Sanctorum Apostolarum Philippi et Jacobi Valkovarini. Procuratus anno 1734. tempore gvardianatus Patris Atonii Bibich”. Dakle: “Ova knjiga pripada samostanu Svetih apostola Filipa i Jakova. Nabavljena je godine 1734. za vrijeme gvardijanata o. Antuna Bibića”. Kratki zapis je na listu 2 a glasi: “Conventus SS. Apostolorum, Philippi et Jacobi, Valcovarini 1734”. Još kraći zapis se nalazi na zadnjoj tiskanoj stranici a glasi: “C. Valcovariensis A. 1734.”.

Pravi razvitak knjižnice

Zlatno doba razvitka vukovarske samostanske knjižnice može se smatrati 18. stoljeće koje je po broju knjiga vrlo veliko.

Više razloga ima za ovu tvrdnju:

- 1) U 18. stoljeću se gradi današnji samostan pa su se u njemu mogle predvidjeti i prostorije za smještaj knjiga.
- 2) Svećenicima su potrebne knjige ponajprije za dušobrižnički rad, tj. propovijedanje i katehiziranje kao i za liturgiju, tj. bogoslužne knjige.

---

11 Nav. dj., 55.

- 3) U Vukovaru djeluje od 1733.-1783. godine provincijski studij filozofije i od 1803. godine uz male prekide studij teologije sve do 1885. godine.¹²
- 4) Franjevci u Vukovaru osnivaju javnu pučku školu 1736. godine u kojoj su prisutni sve do 1863. godine.¹³

Sve ovo izneseno ima svoj odraz u djelima 18. i 19. stoljeća što ih čuva ova knjižnica.

Vrlo česti su zapisi o prijašnjim vlasnicima na sačuvanim knjigama. To su uglavnom sve svećenici-franjevci koji su bili na službi u vukovarskom samostanu kao dušobrižnici, profesori filozofije i teologije kao i učitelji.

Po sadržaju i naslovu knjiga vidimo i interes prijašnjih vlasnika knjiga, tj. čime su se bavili.

Moram spomenuti da je lijepi broj knjiga 18. stoljeća ostao od Vukovarca o. Josipa Jankovića kao i nekih drugih franjevaca rođenih u Vukovaru.

Vukovarski knjižničari

Samostanska knjižnica se povećava djelima kako crkvenih tako i svjetovnih autora u 19. i 20. stoljeću.

Brigu o knjižnici kroz stoljeća vode samostanski knjižničari. To su bili redovito svećenici-profesori, učitelji i katehete. Nekada su knjižničari bili poglavari samostana-gvardijani. Uglavnom su brigu vodili drugi svećenici-redovnici. Njih je imenovala uprava Provincije na čelu s provincijalom.

Samostanski arhiv ima u svom posjedu *Proctocollum Conventus Vukovariensis* ili *Kroniku*. To je jedan od najvrijednijih izvora povijesti svakog samostana. Između ostaloga tu su popisi braće koja se nalaze u dotičnom samostanu. Franjevci su po čitavom svijetu raspoređeni po provincijama. Određeni broj samostana čini provinciju. Na čelu provincije je provincijal kojeg biraju na tri ili više godina na kapitulima određena braća. Nakon kapitula, uprava Provincije (definitori) s provincijalom i njegovim zamjenikom raspoređuju braću po potrebama službe u samostane. Također određuju svakom pojedinom franjevku službu u određenom samostanu. Nakon kapitula se izdaje službena Tabula-popis braće po samostanima kao i njihove službe. Već sam spomenuo da je jedna od službi u samostanu knjižničar samostanske knjižnice. Evo popisa knjižničara kako ih donosi Tabula a sačuvala ih je *Kronika vukovarskog*

12 Nav. dj., 113. i 116.

13 Nav. dj., 111. i 113.

samostana kao i *Obavijesti Hrvatske franjevačke provincije Sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu*. Kontinuirano možemo pratiti knjižničare već od 1776. pa sve do 1987. godine.

1. o. Franjo Kovačević (1776.), 2. o. Nepomuk Jetmar (1777.), 3. o. Benjamin Fuhrmann (1780.), 4. o. Celestin Valešić (1781.-1784.), 5. o. Lovro Higić (1795.), 6. o. Ivan Velikanović (1794.-1803.), 7. o. Celestin Schneider (1804.), 8. o. Cecilijan Ockl (1805.-1807.), 9. o. Celestin d' Alt (1809.-1811.), 10. o. Josip Stojanović (1812.), 11. o. Bernardo Makay (1813.), 12. o. Lovro Thuroczi (1814.), 13. o. Petar Becker (1816.-1820.), 14. o. Josip Matzek (1821. i 1828.), 15. o. Marijan Jaić (1821.-1827. i 1832.), 16. o. Anzelmo Blažević (1823.), 17. o. Grgur Čavapović (1824.), 18. o. Stjepan Ninković (1833.-1835.), 19. o. Kajo Adžić (1836.-1845.), 20. o. Mihovil Filipović (1846.-1850.), 21. o. Dominik Petrović (1851.-1852.), 22. o. Ksaverije Mikšić (1853.-1862.), 23. o. Ivo Rodić (1863.-1865.), 24. o. Solan Krkvarić (1866.-1871.; 1878.-1879.), 25. o. Euzebije Fermedžin (1878.; 1874.-1875.), 26. o. Stjepan Vujević (1876.-1877.), 27. o. Aleksandar Osjak (1880.-1883.), 28. o. Kalasancije Zolter (1885.-1898.), 29. o. Adjut Spaček (1900.-1903.; 1908.-1909.), 30. o. Robert Rozman (1905.-1906.), 31. o. Placid Belavić (1907.; 1929.), 32. o. Bono Matković (1910.), 33. o. Bazilije Borštnik (1911.), 34. o. Jeronim Rek (1912.), 35. o. Adalbert Trux (1914.), 36. o. Engelbert First (1915.-1919.; 1921.-1926.), 37. o. Vjenceslav Basta (1920.), 38. o. Alojzije Pišpek (1935.), 39. o. Siksto Sbüll (1936.), 40. o. Marcel Gazdić (1937.-1939.), 41. o. Celestin Gsellmann (1939.-1941.), 42. o. Silvestar Zubić (1942.), 43. o. Jeronim Knoblechar (1943.; 1945.-1949.), 44. o. Tomislav Tomiša (1944.), 45. o. Zorislav Lajoš (1951.-1952.), 46. o. Rupert Rozmarić (1953.), 47. o. Teofil Šibalić (1954.), 48. o. Mladen Majnarić (1957.-1959.), 49. o. David Pohl (1960.-1963.), 50. o. Zlatko Papac (1969.-1971.), 51. o. Pijo Švasta (1972.-1975.), 52. o. Josip Poleto (1976.; 1984.-1987.).

Kao što je čitav prvi kat samostana imao svodove u hodnicima i sobama već od početka gradnje u 18. stoljeću, tako je bilo izgleda i s prostorijama knjižnice sve do 1923. godine. Kroničar samostana o. Engelbert First piše: "U biblioteci je uravnan strop i dodana je sa svake strane po jedna soba, tako da je dvorana postala viša i dulja... Potreban je još stolar i vješt knjižničar, da se doista već jednom možemo lakše početi služiti dobrim djelima."¹⁴

14 *Kronika Franjevačkog samostana u Vukovaru, 1873.-1940., B-I-3, 304.*

Isti kroničar dvije godine kasnije, tj. 1925. godine za mjesec lipanj bilježi: “Knjižnica je dovršena tek koncem Juna zaslugom o. gvardijana (o. Augustin Šlibar) i o. Leonarda (Novaković), koji je separirao duplikate i vodio stolarske radnje sa Stjepanom Gretschelom. Radnje stoje preko 5.200 d. Gospodin A. Lukičić kupio je žarulje za 260 d. Cijeli potrošak u tu dvoranu prekoračuje i 20.000 d. S odlaskom o. Leonarda zapelo je uređivanje pojedinih struka”.¹⁵

Smještaj samostanske knjižnice i arhiva

Kroz povijest su naši samostanski arhivi i knjižnice redovito bili u istim prostorijama. Tako je bilo i u Vukovaru sve do naših dana. Uglavnom su arhivi bili smješteni u ormare a knjige na policama. O. Paškal Cvekan ima nekoliko redaka o knjižnici, pa ih sve donosim.¹⁶ Pod naslovom “Samostanska knjižnica” on piše: “Smještena je na hodniku istočnog samostanskog krila s prozorima prema kvadratu. Drvene stalaže u visini istočnog zida smještene su na cijeli taj zid po dužini, a stalaže se nalaze i između prozora zapadnog zida. Na sjevernom zidu su tri ormara samostanskog i župskog arhiva, dok su ulazna vrata s južne strane iz hodnika prvoga kata od crkve.

Knjige su složene po sadržaju i postoji kartoteka, koju je za vrijeme rata napravio o. Jerko Knoblehar. Radi novih knjiga trebalo bi napraviti novu kartoteku i uvesti sve nove knjige. Fundus knjiga je prilično velik.”

Jedan veći zahvat u knjižnici zbio se 1986. godine. Kroničar to bilježi ovako:

“Ovih nekoliko dana (12.-16. srpnja) boravili su kod nas prof. Šime Jurić i naš Vatroslav Frkin. Radili su u knjižnici. Trebali su ustanoviti koliko imamo inkunabula i koje su. Taj broj bi se kretao negdje 6-8. Naime, neka djela moraju ići u Zagreb radi utvrđivanja naslova i godina. Osim toga, oni su ujedno izdvajali i sve vrijedne knjige, sve na hrvatskom tiskane do 1850. godine.”¹⁷

---

15 Nav. dj., 313.

16 Nav. dj., 118.

17 *Kronika Franjevačkog samostana u Vukovaru, 1961.-1997., B-I-5, 637.*

Stanje i sudbina knjižnice u Domovinskom ratu 1991. godine

Ratne neprilike u samostanu i crkvi u *Kroniku Franjevačkog samostana u Vukovaru B-I-5, 1961.-1997.* bilježili su: o. Slavko Antunović, župnik i o. Branko Kosec, gvardijan. Dijelove koji se odnose na knjižnicu donosim doslovno.

25. 08. 1991. Nedjelja

“Jutro mirno ali sve nešto napeto, postavljaju se barijade po ulicama. Na nedjeljnu misu ujutro u 7. i 8. došlo je ljudi i sve je dobro prošlo. Ali već iza 9,00 počeli su se čuti pucnji sa svih strana. P. Branimir je otišao na Misu u Bogdanovce u 10,30. Pucnjava je bila sve jača. Narod po selu je uznemiren i svi su se povukli u kuće. Na ulici je samo hrvatska garda i civilna zaštita. Na sv. misu došle su samo 4 osobe. Predstavnik zaštite došao je i rekao da se misa ne održava jer je opasno i dat će se znak za uzbunu - što je tako i bilo.

Pucnjava sve jača, padaju mine, granate... P. Branimir se jedva vratio kući. U Vukovaru na župnoj misi u 11,00 nije bilo vjernika pa niti mise. I tako je počelo pravo ratno stanje. I oko 11,45 u naš crkveni krov udarile su prve mine i oštetile krov crkve. Druga mina je probila krov i u krovu eksplodirala tako da je oštetila krov iznad lađe Sv. Bone.”¹⁸

24. 09. 1991. Utorak

“Do podne je dan bio topao, sunčan i miran. Nisu se čuli nikakvi pucnji niti detonacije. Fra Smiljan (Berišić) i p. Slavko (Antunović) su popravljali krov iznad knjižnice da bi ostatak knjiga i knjižnicu zaštitili. Jučerašnji pljusak nakvasio je neke knjige i voda je curila u knjižnicu na nekim mjestima.”¹⁹

2. 10. 1991. Srijeda

“...Iza 11 sati dobili smo nekoliko granata. Pogođen je krov iznad knjižnice, te dvorište samostana. Sve granate su izgleda upućene iz Vučedola. Na tom dijelu samostana više skoro niti nema crijepa...”²⁰

18 *Kronika Franjevačkog samostana u Vukovaru, 1961.-1997., B-I-5, 754.*

19 Vidi bilješku 20, 768.

20 Vidi bilješku 20, 773.

8. 10. 1991. Utorak

“...Tako je prolazio dan. Dali smo se na posao. Prenosili smo knjige iz knjižnice u prizemlje, u prostoriju prema parku, te nosili umjetničke slike na sigurno u drugi podrum.”²¹

20. 10. 1991. Nedjelja

“Još jučer poslije podne, te čitavu noć i danas do podne pada kiša. Vrijeme loše. Po crkvi ima vode, u samostanu na sve strane curi. Crijepa na krovovima svaki dan manje. Spašavamo knjižnicu i sve što voda može ugroziti, ali krovište je takovo da ne možemo puno spasiti. Nemoćni smo.”²²

21. 10. 1991. Ponedjeljak

“Poslije podne počela je padati kišica. Prava ona jesenska. I opet sklanjaj na sigurno sve, napose knjige iz knjižnice u donje prostorije, da ne propadnu, a i druge stvari.”²³

22. 10. 1991. Utorak

“...granate padaju, jedno vrijeme češće, pa onda rjeđe. Eto, tako nema mira. Kiša stalno pada. I dalje spašavamo knjige i stvari. Često smo prekidali posao ili bježali ostavljajući sve dok se ne bi smirilo ili kad smo čuli da su detonacije dalje od nas opet smo se vraćali poslovima.”²⁴

18. 11. 1991. Ponedjeljak

“Poslije toga smo još bolje sakrili sve matice, naše i Borovske... bilo je tu još i nešto vrijednih knjiga... Tako smo mi to sve do podne toga dana u ponedjeljak 18. studenoga pokušali zaštititi.”²⁵

27. 03. 1992.

“Toga dana naš p. Marko Kurolt iz Zemuna uspio je uspostaviti kontakt sa vojskom koja je iz samostana odvela sve vrijedne stvari u vojarnu u Šid. Uspio je, da mu je vojska vratila te spakirane u sanduke najvrednije knjige: inkunabule, kronike i matice, te one velike slike, koje su nekad bile u samostanskim hodnicima. To je vojska dala p. Marku, a ostale knjige uz prisutnost p. Marka natovarili su u kamion i odvezli u Ilok. Tu su bile vukovarske i bo-

21 Vidi bilješku 20, 781.

22 Vidi bilješku 20, 790.

23 Vidi bilješku 20, 792.

24 Vidi bilješku 20, 793.

25 Vidi bilješku 20, 815.

rovske Kronike. - Dakle, p. Marko je toga dana sa nekim jugo-oficirima bio u Vukovaru i u samostanu. I tako je taj oficir pomogao da su iznijeli tu Kroniku u koju ja sada pišem, dakako naknadno sve ove događaje. Kronika je eto došla i do Zagreba.”²⁶

Fra Vatroslav Frkin
**Knjižnica
Franjevačkog
samostana
u Vukovaru**

Knjižnica je otpremljena iz Vukovara u Šid 12.12. 1991. P. Marko Malović, koji je tada u Iloku, bilježi o knjigama i ostalim dragocjenostima slijedeće:

“Dana 3. siječnja 1992. bio je prvi petak u mjesecu i zato sam obilazio bolesnike. U Šturovoj ulici kod benzinske crpke zatekli su me vojni policajci i rekli da se moram javiti u vojnu komandu kod SDK. Otišao sam dolje i saznao da će dovesti k nama biblioteku iz Vukovara, te da bih trebao biti u samostanu da je prihvatim u 13 sati. Požurio sam se s bolesnicima (bilo ih je 53), troje sam i preskočio i došao u samostan u 13 sati. Ručao sam, ispovijedao u crkvi i imao sv. misu u 15 sati. Pod sv. misom mi se učinilo da je u dvorište ušao kamion i zato sam zamolio Ivicu Molnara da vidi jesu li došli vojni kamioni s knjigama i da me malo pričekaju. On se vratio s viješću da su zbilja došli. Brzo sam završio misu i na kraju svete mise zamolio prisutne koji su mlađi da ostanu pomoći prenijeti prispjele knjige iz samostana u Vukovaru. Brzo sam skinuo liturgijsko ruho i otišao da vidim tko je i što je stiglo u dvorište samostana.

U dvorištu sam zatekao europske promatrače na čelu s Michaelom iz Flandrije i još jednim novim članom. Na čelu delegacije za pohranu knjiga i vrijednih predmeta iz Vukovara bio je kapetan Dragan Kračun. Stvari su dovezene velikim kamionom. U jednom kombiju su došli vojnici koji će knjige istovariti. Vojnici su prenijeli knjige u naš refektorij. Knjige su unijete u 17,45 minuta. Članovi EZ su morali prije otići, a vojnici su ubrzo nakon obavljenog posla također otišli. Kapetan Dragan mi je obećao da će mi donijeti fotokopiju svih papira o primopredaji knjiga koji sam sve morao pojedinačno vlastoručno potpisivati.

U subotu (4. 1. 92.) pilili smo drva, zatvarali rupu na kuli od Dunava. Rupu su napravili vojnici jer su tražili oružje i MUP-ovce. Kapetan Dragan mi je po jučerašnjem dogovoru donio fotokopiju zapisnika primopredaje knjiga i vrijednih predmeta iz samostana u Vukovaru. Knjige i predmete pohranili smo privremeno u refektorij. Kapetan mi je spomenuo mogućnost da i Sveti Bono iz Vukovara završi kod nas u Iloku. Ja sam rekao da nema problema. On je spomenuo jedino problem čuvanja sarkofaga, jer on

26 Vidi bilješku 20, 839.

u sebi sadrži dragulje. Osim toga Vukovarci ga ne daju jer smatraju ako on ode iz Vukovara, da će Vukovar zadesiti katastrofa - kao da sadašnja katastrofa nije dosta. Vidjet ćemo, gdje će Sv. Bono završiti. Bilo bi lijepo da se ovdje u našoj crkvi susretnu Sv. Ivan Kapistran i mučenik Sv. Bono.”²⁷

Povratak knjižnice

Već je nešto malo prije rečeno da su knjige - dio njih - iz Šida prebačene u iločki samostan. Bile su smještene kasnije u “kulu” samostana gdje se inače nalazi iločka samostanska knjižnica.

Na jesen 2004. godine u dogovoru Hrvatske i Srbije vraćaju se knjige u Vukovar. U istoj godini skupljene su sve knjige u podrum vukovarske gimnazije. Iz gimnazije su prenesene u samostan i na prvom katu, po hodnicima postavljene su željezne police. Na njih su smještene sve knjige, da se suše, jer je veliki dio stradao od vlage.

U tijeku 2005. godine počelo je ugrađivanje drvenih policia u knjižnicu na istočnom dijelu samostana gdje je knjižnica i prije bila.

Početakom 2006. godine. Došao sam u Vukovar da radim na katalogizaciji knjiga od 16. do 18. stoljeća. U dogovoru s Hrvatskim državnim arhivom i Nacionalnom i sveučilišnom knjižnicom s jedne strane kao i Franjevačkog samostana s druge strane krenula je restauracija knjiga. Ugovori i predračuni su napravljeni. Restauracija teče svojim tokom.

Određeni broj knjiga od 16. do 18. stoljeća treba samo novi uvez. I to činimo u Slavonskom Brodu u knjigovežnici “Vesna”. Već su neke uvezane knjige vraćene, a ostatak očekujemo.

Što je vraćeno?

Budući da nije bilo kartoteke ni popisa djela u knjižnici vukovarskog samostana, ne možemo dati brojke - količinu otuđenih djela.

Sa sigurnošću mogu reći da su nestale dvije inkunabule, jer su bile u fondu knjiga 1986. godine. Naime, tada smo prof. Jurić i ja identificirali, opisali i objavili da vukovarski samostan ima 8 inkunabula. U pretresu svih knjiga u vukovarskoj samostanskoj knjižnici koji sam obavio

2005. godine, našao sam još dvije do sada neidentificirane inkunabule. Tako da ova knjižnica sada ima 8 inkunabula. One se trebaju vratiti ove godine iz restauracije.

Prije par godina financijska sredstva (300.000,00 kuna) za drvene police u knjižnici, osigurao je "HT" iz Zagreba. Ministarstvo kulture za 2006. godinu izdvojilo je 150.000,00 kuna za restauraciju knjiga, a Hrvatska franjevačka provincija je nabavila sedam sigurnosnih ormara.

Oko 20 restauriranih knjiga već je stiglo iz restauratorske radionice Nacionalne i sveučilišne knjižnice.

Manje restauratorske zahvate 2006. godine na 40-tak knjiga 18. stoljeća u Vukovaru obavila je ekipa Hrvatskog državnog arhiva. Toliko je po prilici još ostalo knjiga da ih također ovdje restauriraju.

Fra Vatroslav Frkin

**Knjižnica
Franjevačkog
samostana
u Vukovaru**

Na kraju

Već je naša Hrvatska franjevačka provincija Svetog Ćirila i Metoda predala svoje dvije spomeničke knjižnice (Našice i Kloštar Ivanić) hrvatskom znanstvenom svijetu na korištenje. To želimo učiniti i s vukovarskom knjižnicom. Da bismo to mogli, potrebna su financijska sredstva za nužni uvez i restauraciju oštećenih djela. To ide vrlo sporo kao i restauracija oštećenih djela. Nadamo se kroz nekoliko godina i to privesti kraju. Nakon toga bismo je predali na korištenje Vukovaru i Hrvatskoj.